

ERAinfo

číslo 37 • A. D. 2014

Drazí ERA přátelé,

rok se s rokem sešel a ten s číslem 2015 již doslova klepe na dveře. Tematicky se bude jednat o „rok zasvěceného života“, jak nám oznámil Svätý Otec. Ten nám neustále připomíná také, že zasvěcený život se týká každého křesťana. Zasvěcené osoby mají svým svědectvím „probouzet svět“. Papež František mimo jiné očekává, že i my probudíme svět. Očekává od nás konkrétní skutky. To nejmenší a současně to největší, co můžeme udělat – je to, že se můžeme modlit jedni za druhé.

S blížícím se koncem roku nás čeká velmi mimořádná událost, a to setkání mladých křesťanů z celé Evropy – setkání Taizé. Praha bude hostit téměř 30 tisíc poutníků. Berme to jako velké požehnání a to nejen pro Prahu, ale celou Českou republiku.

Přeji Vám příjemné počtení a v novém roce mnoho opravdové radosti a síly do všeho dobrého, co děláte. Ať Vám Pán žehná!

Barča Javorská

TEEN ERA MEETING

2.–9. 8. 2014, Crikvenica, Chorvatsko

Začalo to všechno v sobotu 2. 8. V Praze na hlavním nádraží jsme se sešli a vyjeli jsme do Ledče nad Sázavou, tam jsme posbírali zbytek, všichni jsme se společně pomodlili, aby všechno hezky vyšlo a vyjeli jsme.

Jako vždy v autobuse byla ohromná zábava, někteří vyprávěli zábavné historky a jiní si jen tak povídali, také se pouštěl film, nuda rozhodně nebyla!

Když jsme dorazili na místo, všichni byli ještě velmi unavení, protože jsme přijeli časně zrána. Rozdělily se pokoje a všichni jsme se měli ubytovat.

Poté se šlo do moře, všichni se nemohli dočkat, a tak se tam šlo, hned co jsme se ubytovali. Moře bylo super, všichni jsme si ho moc užili!

Pak jsme se rozdělili do skupinek, ve kterých jsme se po zbytek meetingu scházeli. Ve skupinkách jsme se dobře

bavili, ale hlavně jsme probírali důležitá témata, která byla velmi různorodá.

Večer jsme měli mši společnou s Poláky, Maďary a Němci, kteří přijeli během prvního dne.

Ráno jsme měli společné zpívání a pak snídani. Po snídani jsme měli ranní mši, po ní skupinky. Nyní výjimečně jsme měli „Interskupinky“, ke každé skupině byla přiřazena ještě další skupinka z jiného národa, a ve společných skupinkách se hráli hry. Po skupinkách se šlo do moře, a když jsme se vrátili, tak jsme měli oběd.

Po obědě jsme měli polední klid, takže si všichni mohli v klidu odpočnout. V odpoledních hodinách se šlo k moři nebo do města. Po večeri byla diskotéka, kvality DJ jsou diskutabilní, ale vcelku to nebylo špatné.

Dalšího dne jsme dopoledne vyrazili na výlet lodí na písčnou pláž, cestu jsme si všichni moc užili a tak utekla celkem rychle. Když jsme dorazili

na pláž, tak se šlo rovnou do moře, po moři se šlo do města u pláže, město bylo moc pěkné, rádi jsme si jej prohlídli. Večer kdo chtěl, si mohl zahrát divadlo.

Další den jsme měli takzvané „workshopy“. Každý si měl vybrat program z nabídky, na který chce, a tam se zapsat, daný program pak proběhl dopoledne po skupinkách. Na výběr byli různé sporty, ale i činnosti jako vyrábění masek, triček nebo Karate či Zumba, a kdo si nevybral, mohl jít alespoň k moři.

Další den se odpoledne hrál fotbal mezi národy a ti, kteří nehráli, nadšeně fandili. Atmosféra byla úžasná a fotbal si užili jak hráči, tak fanoušci.

Poslední večer před odjezdem nazpět do ČR proběhl „Karneval“, každý si měl vzít masku (kostým) a konečně na tento večer se všichni mohli nastrojít do svých výtvorů. Masky byly různorodé, od berušky a doktora, přes karatisty a květinové děti, až po upíry a kovboje.

Cesta nazpátek byla opět velmi zábavná, znovu se pouštěl film. Do Čech jsme dorazili v pořádku, brzo ráno.

Teen Meeting jsem si moc užil, program se mi moc líbil, s animátory byla zábava, poznal jsem nové skvělé lidi a jako vždy to předčilo mé očekávání. Tento Meeting se podle mého vyvedl ještě více než minulé, mám z něho spousty zážitků a již se nemohu dočkat, až pojedu na další.

Vojta Rakouš

ERA MEETING

17.–24. 8., Veli Lošinj, Chorvatsko

... „co to támhle stojí za nabručeného outdooráka v maskáčích“ pomyslím si a jdu se seznámit s pro mě doposavad neznámým členem ERA skupinky, který se s nikým nadšeně nevíta, nikoho nelíbá, neposkakuje a nevýská při shledání se zbytkem účastníků našeho týdenního křesťanský-odpočinkového zájezdu na chorvatský ostrov Veli Lošinj.

Po téměř hodinovém vzájemném vítání a obhlížení Standovy pivní výbavičky, která by mu - při spotřebě osm litrů piva/Standa/den - měla vydr-

žet bez strádání na celý týden, nastupujeme do autobusu a vyrážíme na cestu. „... a hele, týpek v maskáčích sedí přede mnou a nečeká ani pár minut a už mi drtí kolena vodorovně položenou sedačkou ...!“

Stavujeme se v Ledči, kde nás čeká další vítání – ještě vydatnější než to pražské a rozšířené o první společnou modlitbu provedenou bez skrupulí na frekventovaném parkovišti před supermarketem Billa. „... vypadáme při tom spořádaně, oddaně a přesvědčivě – je to dobré – ne jako Hare Krišna...“

Hodiny v autobuse plynou, týpek v maskáčích mi i nadále drtí kolena, Standa otevírá šestou plechovku Budvaru a začínám mít pocit, že Jindra nikdy nepřestane mluvit... Jindrův monolog, podložený smíchem nad vlastními historkami je však na několik minut přerušen společnou modlitbou vedenou tím týpkem v maskáčích a mě dochází, oč tu vlastně běží. Je to farář, přátelé!

Jeho několik úvodních vět s tematikou „ze života“ nás zcela uvedlo do děje a natěšilo nás na společný týden s tímto, jak jsme rychle pochopili, netradičním kazatelem křesťanských myšlenek.

Proběhli jsme si noční Vídeň a následně začali svá těla kroutit na sedačkách a v uličkách autobusu do nevšedních poloh, které nás měly udržet v co nejdelším spánku. Poloha dobrý a Jindra stále mluví... V jeden moment to vypadalo, že mu došla souvislá témata a tak se jal utváření nových postupů při hře „slovní kopaná“, jejíž pravidla přetvořil natolik, že mezi jednou a druhou hodinou ranní vydával pouze různé zvuky, na které se plyně snažila reagovat Lody... No ty koky!!

Je ráno – Jindra opět mluví – ale už jsme otupělí a jeho slovům nepřidáváme zvláštní význam... Hlavně, že už jsme skoro u moře – říkáme si.

Hltáme kilometry v autobuse – na trajektu – zase v autobuse až do vy-touženého momentu, kdy nás pánové řidiči vyloží tam, kde bylo plánová-no. Ani si nevybalujeme a běžíme k moři. A ono tam fakt je a je slavný! Do-konalý pocit léta...

Tímto začíná pohodový týden, protkaný drsnými i vtipnými příběhy našeho faráře – vojenského kaplána – chcete-li. Ty drsnější nutí člověka k zamyšlení a ty vtipné... vlastně taky. Dopoledne si povídáme o nás, o Bohu, a taky o ostatních a jejich zážitcích s Bohem. Díky příběhu parašu-tistky, která na volné ploše o rozloze několika kilometrů čtverečních přistá-la na jediném betonovém sloupku v širokém okolí, se dozvídáme, že by-chom se v životě neměli soustředit na to málo, co nechceme, ale naopak... na to co si přejeme... A takových příběhů pro nás má otec spousty...

Odpoledne užíváme moře a večer ... jak jinak než... pařímeeee!!!

Jaroslava Kašparová

TEEN VÍKEND

12.–14. 9. 2014, Křivsoudov

Už když jsem zjistil, že Teen víkend bude na téma Jak vycvičit draka, tak jsem věděl, že tam všichni animátoři budou mít převleky. A to jsem si sa-mozřejmě nemohl nechat ujít! Když jsem konečně dojel do Křivsoudova a našel faru, viděl jsem, že jsem se nemýlil. Když jsme se všichni v pátek sešli, byl už večer, takže jsme si o sobě jen něco řekli a zahráli si pár her na seznámení. Sice mi přijde, že jediný nový jsem tam byl já, ale nevadilo to. Po hrách jsme si ještě popovídali a šli spát.

V sobotu jsme nejdřív šli ko-lem silnice do lesa, kde se konala první větší hra. Cílem hry bylo vyloupit dračí hnízda. Sbírala se a vedoucím skupinek přinášela vajíčka rozházená po zemi a ostatní animátoři převlečení za draky nás chytali. Poté, co jsme všechna vajíčka posbírali, jsme šli zpátky na faru. Tam každá

skupinka měla za úkol udělat si vlajku. Později jsme měli ochočit draky, což bylo určeno mladší účastníkům T-víkendu, ale i tak to byla celkem zábava. Cílem bylo ochočit draky pomocí jejich oblíbených předmětů (noviny,

cédéčka, plakáty, ...). Po večeři k nám přiběhl Škyták (Důša) a řekl nám, že draci zmizeli, takže jsme šli na pole za vesnici a tam o ně svedli bitvu proti únoscům draků. Házely se papírové koule a nakonec jsme je osvobodili. S pomocí draků jsme je nakonec definitivně porazili.

V neděli už téměř žádný program nebyl. Ráno jsme se nasnídali a potom šli do křivsoudovského kostela na mši. Po mši jsme šli zpátky k faře, kde jsme si dobalili, počkali na odvoz a loučili se s těmi, kteří odjížděli. Celkově se mi víkendovka líbila a těším se na další. Těch pár věcí, co mi vadily, byly způsobeny nízkou věkovou hranicí.

Vojta Klouda

INTERMEETING

31. 10. – 2. 11. 2014, Želiv

Jako každoročně se na podzim konal Intermeeting. Já jsem se Intermeetingu zúčastnila poprvé, ale za sebe můžu říct, že to bylo moc super. Ostatně jako všechny Era akce.

Letos se konal v želivském klášteře dne 31. října-2. listopadu a sešlo se nás tam okolo 50 lidí. Což mi přijde slušná účast.

Když jsme dorazili do kláštera, tak jsme se ubytovali a hodní dobrovolníci šli pomoci s večeří. Pak pochopitelně následovala večeře, ke které byly chlebíčky láskou mazaný vším možným.

Po večeři byly nějaké seznamovací hry, při kterých jsme se doufám dostatečně seznámili.

Potom jsme se všichni v tichosti odebrali do kostela, kde byla skvělá adorace! Po adoraci to bylo hrozně fajn, odebrali jsme se na místní hřbitov každý s jedním zapáleným kahánkem a dali jsme ho na opuštěný hrob. Byl to takový příjemný pocit. Pak jsme se v tichosti odebrali zpět do kláštera a do pokojů. Ráno opět ty hodné duše dřív vstaly a šly pomoci se snídaní. Kdo doposud nepochopil, tak MY jsme mezi ty hodné dušičky patřili taktéž. Po snídani byla přednáška na téma o sv. Augustinovi a o cestě radosti. Odpoledne jsme se rozdělili do několika skupin a každá skupinka měla jiný úkol na téma Radost.

Byli jsme diváky i herci dvou krátkých představení. Také jsme si kromě pantomimického představení a ukázky radostných předmětů zazpívali a zatančili. Poté jsme se odebrali do kostela, kde byla mše svatá. A tam bylo obnovení slibů a někteří i slibovali (Anička, Vojta, Pája, Zuzka, Důša, Honza, Luky, Dominik, ...) Po mši svaté bylo na programu buď prohlídka kláštera, anebo skvělá noční hra připravená jedinečným Kůťou. Kůťo, bylo to super, moc díky! V neděli ráno už následovalo jenom balení, mše svatá a smutné loučení. Bylo to super, moc děkuji zúčastněným a především Aničce Zahálkové za organizaci.

Barbora Prokúpková

SKORODOSPĚLÁCI I.

21.–23. 11. 2014, Křivsoudov

První den, co jsem přijel, se toho moc nedělo a ani jsem se tam s nikým moc nebavil a docela se i nudil. Ale hned po večeři jsme si zahráli poznávací hru, kde jsme se ptali vzájemně na různé otázky. Když jsme si nakonec říkali naše odpovědi na ty otázky, tak mě to hrozně rozesmálo. Otázky i odpovědi byly hodně vtipné. Pak jsme si zahráli nějakou hru s balonky. U té jsme se taky dost nasmáli. Po tom všem jsme měli hodinu klidu. Neměl jsem moc co dělat a s ostatními jsem se pořád tolik nebavil. Tak jsem vytáhl blok a kreslil jako obvykle. Kluci kolem mě se začali koukat, jak kreslím a potěšilo mě to, že se jim líbily mé obrázky. Od té chvíle jsem se začal nějak více bavit s ostatními. Přišlo mi to tam super. Pak jsme se sešli v pokoji se všema a modlili se za naše budoucí povolání. Po modlení jsem si vyčistil zuby a šel spát.

Další den to už bylo trochu jiné, jako kdybych tam více „zapadal“. Když jsme dospívali, tak jsme šli vyrábět masky. To se mi líbilo, jelikož se to týkalo i kreslení. Dále přišel otec Tadeáš a přednášel nám. Moc se mi ta přednáška nelíbila, ale to bude mými odlišnými názory. Měli jsme pak chvíli klidu a povídali si ve skupinkách o tématu přednášky. Odpoledne jsme si zkoušeli různá povolání. To nám trvalo až do večera. Navečeřeli jsme se a šli na adoraci. Ta se mi hodně líbila, protože jsme při ní zpívali krásné křesťanské písně. Pak už bylo dlouhé volno, při němž hráli na kytary a piano. Ta hudba kolem se mi strašně líbila. Po té jsme se šli koukat na film a po něm spát. Další den už se jen balilo a uklízelo. Bylo mi líto, že už byl konec, ale ještě před odjezdem jsme šli do kostela na mši. Když mše skončila, tak už někteří začali odjíždět zpátky domů, ale to zanedlouho i já.

Tom Nguyen

SKORODOSPĚLÁCI II.

21.–23. 11. 2014, Křivsoudov

21.–23. 11. se konal era víkend pro skorodospěláky, který začal večeří s následnou seznamovací hrou. V sobotu jsme měli krásnou přednášku o volbě povolání od otce Tadeáše, krátké silentium a následně oběd. Celé odpoledne jsme si zkoušeli různá povolání jako třeba Pantomimu, nahrávku písničky, první pomoc a další. Po večeří jsme měli turnaj ve stolním fotbálku, který si všichni moc užili. Na adoraci největší svátosti Přijel otec Zdislav. Večer jsme zhlédli film podle skutečné události „Nebe existuje“, který všechny moc zaujal. V neděli ráno jsme uklidili faru, šli na mši a poté jsme se museli rozloučit. Víkend byl jako zlomek vteřiny pryč, tak moc byl krátký, a proto se taky všichni těšíme na další, který snad bude utíkat pomaleji a pokud to jde, tak ještě příjemněji.

Terka Veselá

FAMIGLIA DEL ROGATE

15. 11. 2014, Křivsoudov

Dne 15. listopadu 2014 k nám zavítal na naše manželské setkání salesián otec Jaroslav Mikeš. Setkání proběhlo v Křivsoudově a sešlo se nás tam na 8 párů.

Začali jsme přednáškou na téma PĚT JAZYKŮ LÁSKY. Byly to: 1. slova ujištění (povzbuzení), 2. pozornost (blízkost, vzájemnost naslouchání), 3. přijímání darů, 4. skutky a služby, 5. fyzický kontakt.

Poté ještě dopoledne navázala druhá přednáška na téma VNITŘNÍ UZDRAVENÍ - Ježíš, lékař duše i těla. Otec Jaroslav dovedl přítom každého upoutat zážitky a zkušenostmi ze svého života.

Po dobrém obědě nám otec Jaroslav promítal velmi působivý film o otcovství ODVÁŽNÍ, který nejen já velmi doporučuji. Během promítání nám byl otec Jaroslav k dispozici pro dobrou zpověď nebo rozhovor. Po filmu následovaly skupinky, ve kterých jsme si povídali o modlitbě. Celý den byla možnost adorace.

Jako vyvrcholení celého dne jsme slavili mši sv. s obnovením manželské smlouvy. Mše končila rozvazující modlitbou vnitřního uzdravení.

Myslím, že pro všechny z nás bylo toto setkání velmi obohacující a plní dojmy jsme se vraceli zase do našich domovů.

Eva Zahálková

TAM-TAM

🌟 Koncem září proběhla Generální assemblea, kde byl do čela ERA zvolen Jan Rajdl, jeho zástupcem Barča Javorská a o ekonomickou stránku se bude starat Martina Pokorná. Bývalému prezidiu děkujeme, a novému vedení přejeme hodně sil a Boží požehnání.

🌟 Minulý půlrok s sebou přinesl i dva přírůstky: Lucii a Jirkovi Zejdovým se narodil syn Šimon a Markétě a Vaškovi Převorovým syn Lukášek. Oběma rodičům moc gratulujeme a vyprošujeme jim hodně trpělivosti a laskavosti při výchově a chlapečkům dobré zdraví a Boží požehnání.

- ✪ 28. června si Radka Musilová a Míša Hemmersbach slíbili lásku, úctu a věrnost na celý život. Celá ERA rodina se ten den radovala s nimi.
- ✪ 20. září 2014 si své „ANO“ řekli Míra Čábelka a Alžběta Reimanová. I těmto novomanželům srdečně gratulujeme.
- ✪ Na intermeetingu v Želivě se tradičně skládaly sliby společníka. Kromě „starých firem“, kteří sliby obnovili, skládali do rukou Otce Giovanniho sliby i společníci noví a to Anička Březíková, Jan Dušek, Lukáš Gašpar, Zuzka Jeřábková, Jan Mrázek, Pája Prokůpek, Vojta Rakouš a Dominik Šimáček. Víťáme je mezi námi!
- ✪ Působení našeho milého otce Giovanniho Sanavia bylo v Polsku prodlouženo na další tři roky, avšak z Krakova se přesune do Varšavy.
- ✪ Otec Tiziano Pegoraro, který nás během svého působení v Bratislavě často navštěvoval, se z Říma přesunul působit do Betléma (nejen na Vánoce).
- ✪ Připomínáme, že je zde možnost pro mladé kluky, kteří hledají své povolání a pociťují volání k duchovnímu životu, prožít zkušenost u otců Rogacionistů v italském Desenzanu. Pro více informací se obračejte na vedení ERACZ.
- ✪ 18. října se na faře v Ledči sešly ERA maminky a měly celou sobotu „jen pro sebe“. Nabíтый a zajímavý program si pro ně připravila vedoucí Rodinného centra Praha, maminka čtyř dcer, Marie Macounová.

A NA ZÁVĚR

Vylosovaným výhercem (z řad našich nynějších „redaktorů“) slevy 200 Kč na kteroukoli akci ERA v roce 2014/2015 se stává:

Vojta Rakouš. Gratulujeme!

**„Žeň je velká, dělníků málo. Proste proto Pán
na žně, ať vyše dělníky na svou žeň!“** (Mt 9, 37; Lk 10, 2)

Poděkování za spolupráci na tomto vydání ERA info patří těmto skvělým
„redaktorům“:

Barča Javorská, Vojta Rakouš, Jaroslava Kašparová, Vojta Klouda, Barbora
Prokúpková, Tom Nguyen, Terka Veselá a Eva Zahálková.

TIRÁŽ: vydává ERA Česká republika, číslo 37, ročník 2014. Redakční
rada: Barbora Javorská, Tomáš Sommer. Kontaktní adresa: Centrum
ERA, Křižsoudov 21, 257 66. E-mail: info@eracz.cz,
<http://www.eracz.cz/>. Vydáno v prosinci 2014 pouze v el. podobě.